

Materiale, der er vejledende for Ministeren og Rigsdagen, og i Kommissionsbetænkninger ønsker man netop ikke de forskellige Anskuelser bøjet mod hverandre, men man ønsker netop de forskellige Opfattelser, der kan gøres gældende med Hensyn til vigtige Spørgsmaal, stillet skarpt overfor hverandre. Naar saa Ministeren faar Materialet, er det hans og Ministeriets Opgave at tage Stilling til disse forskellige Spørgsmaal baade dem, der er Enighed om, og de andre — men navnlig bliver der naturligvis Tale om at tage Stilling til dem, hvorom der er Divergenser —, og derefter udarbejde et Lovforslag, hvorefter Rigsdagen skal behandle dette paa Basis af det Materiale, der foreligger til Oplysning for os, og saa naturligvis støttet af den Sagskundskab, som muligvis maatte være til Stede her i Rigsdagen. Derimod skal de Herrer Kommissionsmedlemmer ikke stræbe efter at opnaa Enighed, naar der faktisk er Uenighed. Kompromisser skal vi nok lave her i Rigsdagen. Det er vi vant til af den Grund, at vi er nødt dertil, thi naar ikke en enkelt Opfattelse har Flertal indenfor Rigsdagen og der skal udrettes noget, er der jo ikke andet at gøre end at se at komme til et Kompromis. Men det er ikke en Kommissions Opgave at lave Kompromisforslag, og jeg tilføjer her som en meget betegnende Kuriositet, at — som det fremgaar af Bilag 5 til Lovforslaget — et Fjerdingaar efter, at Kommissionen har afgivet sin Betænkning, bliver et af Kommissionens Medlemmer, Højesteretssagfører Bache, der for øvrigt har Forsikring til Specialitet, betænkkelig ved to ingenlunde uvigtige Bestemmelser, som Kommissionen har foreslaet, og som han altsaa er gaaet med til at foreslaa.

I § 1 foreslaas det, at privat Forsikringsvirksomhed for Fremtiden kun maa paabegyndes af Aktieselskaber og Selskaber grundet paa Medlemmernes gensidige Ansvar, og saa følger de mange Bestemmelser og Regler, der skal gælde for saadanne Forsikringsselskaber; ogsaa gamle Forsikringsselskaber skal jo efterhaanden ind under Loven. Men saa anføres der i Slutningen af Lovforslaget en Række Institutioner, som Loven ikke skal omfatte, og det bliver de fleste. Jeg skal ikke nægte — maa jeg indskyde i en Parentes —, at da jeg kom til denne Paragraf, for det ud af mig: Det er Dalsgaards Kaffe om igen. Jeg minder ærede Medlemmer om, at der for en Række Aar siden stod i alle københavnske Dagblade en stor Artikel med fed Overskrift om, at nu var denne Jords Beboere kommet i For-

bindelse med Mars' Beboere. Den vakte en vældig Sensation, fordi de fleste usagkyndige undrede sig over Naturens Vidundere, og det mindre Antal af sagkyndige undrede sig over det Galimathias, der kunde skrives. Det endte med, at det hele var en mægtig Reklame. Til Slutning kom der nemlig det, at Dalsgaards Kaffe er den bedste. Saaledes ser vi her, at efter at der er udarbejdet i saa og saa mange Paragraffer Regler for, hvorledes Forsikringsselskaber fremtidig har at forholde sig, kommer lige til Slutningen, at der er en Mængde Forsikringsselskaber, som disse Regler aldeles ikke gælder for. Naar man nu vil undtage en hel Del Selskaber fra at komme ind under Loven, og man altsaa vil have et begrænset Omraade for Loven — mere begrænset, end det fremgaar af Lovens Ordlyd —, bør der staa straks i Begyndelsen positivt, hvilke Selskaber der kommer ind under Loven, og hvilke der undtages; det bør ikke komme til Slutning, efter at man har arbejdet sig igennem Loven. Nu er det jo meget muligt, at det er lettere at bringe under en tilstrækkelig lille Hat en Gruppering af de Selskaber, som skal holdes udenfor Loven, end en Gruppering af dem, der skal omfattes af den, saa at det er muligt, at man maa gaa den her anvendte Vej for at angive, hvilke Selskaber der skal ind under Loven; men i hvert Fald bør det staa lige i Begyndelsen, hvilket Omraade Loven har. For saa vidt nu dette skulde blive til Lov, vilde jeg dog anse det for at være nødvendigt, at det bliver offentliggjort, hvilke Selskaber der undrages Lovens Omraade.

Blandt de Institutioner, der gaar fri, er de under Justitsministeriets Tilsyn hørende Brandforsikringsselskaber. Det skal jeg i og for sig ikke have noget som helst imod. Saa vidt jeg ved, forholder det sig saaledes, at et Brandforsikringsselskab kan optage i sine Love en Bestemmelse om, at der skal være en tilforordnet fra Justitsministeriet, og saa tilforordnes en saadan Mand — en Embedsmand fra Justitsministeriet er det vel i Regelen —, som altsaa har at vaage over dette Selskab og lønnes for sin Virksomhed af Selskabet. Det er meget muligt, at det er fortræffeligt; jeg antager, at hvis han forlader Ministeriet og bliver Politimester i Kerteminde eller Dommer i Ringsted, bevarer han vedblivende denne Tilsynsmyndighed, og det skal jeg ikke indvende noget imod — det kan være meget godt med de Lønningsforhold, Dommerne er underkastet. Hvis der ikke kommer et andet og bedre Tilsyn end det